

Temps Pasqual - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 18/04/2010 - 09:00

[Act 5,27b-32.40b-41](#)

[Ap 5,11-14](#)

[Jn 21,1-19](#)

Seduït pels Evangelis joànics de Pasqua del cicle C Un moviment irreprimible -tal vegada de l'Esperit- em requereix fixar l'atenció en l'oferta d'aquests **diumenges joànics de Pasqua**, amb el del dimarts de la 1ª setmana (**conjunt Jn 20-21**):1. **PRELIMINARS del Sepulcre buit, amb l'ansiosa recerca de Mª Magdalena i visita al sepulcre de Pere i del Deixeble que Jesús estima.** Es mostra **Vivent a Mª Magdalena**. -i, també, el mateix diumenge de Pasqua, **als deixebles, sense Tomàs; el dia vuité, ja amb aquest vehement apòstol, tanca** aparentment -amb un epíleg (20,30-31)- el seu Evangeli. Tot això, més la lectura del 2^{on} dimarts, és l'oferta de la 1ª setmana litúrgica (cap.20) **2. Reobre el relat** -en una mena d'APÈNDIX- al **cap 21 (3r diumenge i tema d'enguany)**; és l'episodi de la **pesca al llac de Galilea**, amb les figures de **Pere i el Deixeble que Jesús estima**. El 4rt Evangeli **focalitza la relació d'ambdós deixebles. La BARCA** -com a àmbit d'Història de l'Església i de la Presència del Crist- **remet a la imatge lucana del CAMÍ i l'HOSPITALITAT** d'Emaús, cloenda del seu Evangeli. Suggestent en tots dos un **simbologia eucarística: Jesús parteix el pa - prèvia preparació de l'àpat.** Faig un senzill recorregut per la riquesa dels textos Joànics de la Pasqua20,1-10 : **el sepulcre buit: Mª Magdalena, Pere, el Deixeble i acepcions graduals en grec del terme VEURE -Mª Magdalena:** diumenge, de bon matí va al sepulcre i **veié = blépei** (visió més emocional) **la pedra correguda; se'n va corrents a trobar:-Pere i l'altre deixeble, que van sortir cap al sepulcre: corrien tots dos junts, però-el Deixeble CORRIA MÉS i s'avança** (ho remarca 4 cops), **s'ajup i veié = blépei aplanat el llençol, però el mocador lligat a part-Simó Pere, que el seguia, entra i veu = zeoréi** (com si fos un notari) el mateix. -Llavors va entrar **el Deixeble -que havia arribat primer- ho veié = eiden** (intel·ligència cordial i cor intel·ligent, que el fan copsar **el sentit del signe**) i **CREGUÉ. El Deixeble** parla del **llençol d'amortallar i del sudari**: la Història refereix el llarg recorregut d'aquesta tela que, des de Jerusalem passa al nord de Turquia i Constantinopla -on fou robada per un noble francès quan les Creuades-. Duta a Lirey i poc després a Chamberi (Saboia); més endavant -i un tant rocambolescament- a la capital de la dinastia, Torí. A les postrimeries del S XIX **la fotografia** va lliurar la gran sorpresa: es tractava d'un **negatiu**, mentre que el clíxet palesà el **positiu**, d'acord amb totes les dades de la Passió. Aquest dies es fa l'**ostensió de la SINDONE a Torí**.-Pere i el Deixeble **se'n tornen a casa**Segons la densitat del **VEURE** en cada personatge, els mots grecs empleats es diferencien.**Es queda únicament Mª Magdalena, PLORANT** (ho remarca 4 cops), **vora el sepulcre**, com abans **al peu de la Creu. Mentre plorava s'ajupí per mirar dins del sepulcre i veié - zeoréi- dos àngels, asseguts al lloc on havia estat posat el cos de Jesús.** L'autor pensa en el **Propiciatori** de l'A.T. (Ex 25,17ss) = cobria l'Arca de l'Aliança i amb dos querubins a cada extrem... **allà et vindré a trobar = Crist Ressuscitat sustitueix el Temple** en el 4^{rt} Evangeli i és l'únic i veritable **Propiciatori**.El 4^{rt} Ev. comprén la situació de **Mª Magdalalena** en perspectiva de la dona **Sunamita del Càntic dels Càntics, cercant l'Amat.** Veure el Càntic Espiritual de S. Joan de la +. També **la recerca -amb plors-** del **Llibre d'Amic i Amat** de Ramon Llull. La tomba es troba en un **Jardí** i Jesús ve a trobar Mª Magdalena i, tal com YHWH -que es passejava pel jardí del Paradís a la recerca dels primers pares-. **Reconèixer el Crist Vivent és do de la Gràcia;** Crist se l'acosta i ella pensa que és l'hortolà del Jardí: **Dona, per què plores? QUI BUSQUES?**. Al 4rt Ev. també ho pregunta Jesús als primers deixebles que, tímids, segueixen les seves passes i els pregunta **-Què busqueu?**. La seva resposta proposa una altra qüestió: **-Rabí, on t'ESTÀS?: -Veniu i ho veureu (1,37-38).** També nosaltres som interrogats i convidats a fer aquesta experiència.i se'ns examina per la pregunta. Un altre deixeble -Judas- serà interrogat: **Què busqueu?: amb un bes m'entregues?**.Li diu Jesús, **el Crist: -MARIA!**. Ella, es gira: **RABBUNII! -emfàtic de Rabbí-Mestre-**. Només ella i el cec Bartimeu (Mc 10,46-52) gosen expressar-se amb aquesta intimitat, **sabent-se coneguts pel seu Nom més propi.** La invocació del **NOM de Jesús, Senyor**, conforma el nucli de l'espiritualitat. Jesús li diu (com a la Sunamita del Càntic): **-Deixa'm anar, que encara no he pujat al Pare. Vés a trobar els meus germans i dígues-los...**tot convertint-la en **l'apòstol dels Apòstols i els anunciava: HE VIST (eórika) EL SENYOR (Kyrios).** També els va contar el que ell li havia dit. **20,19-29 Jesús, el Crist, S'APAREIX als deixebles** el mateix diumenge de Pasqua.Tancats en el lloc on es trobaven per por dels Jueus, es posa al mig del grup; els **tranquil·litza, tot desitjant-lis la PAU. Mostrar les ferides de mans i costat** expressa el fil de la CONTINUÏTAT **identitària entre JESÚS de Natzaret i el CRIST Vivent.** La **manera de presentar-se remarca també la DIFERÈNCIA: per la seva Humanitat DIVINITZADA.** S'alegren de **VEURE (idontes) el SENYOR (Kyrios).**Interessa en particular descobrir la **plenitud de la nova situació:** fa partícips als Apòstols de **la MISSIÓ que el Pare l'havia confiat** i, en particular, **materialitza el DO de l'ESPERIT SANTI que els havia guanyat a la creu.** Quan Jesús hagué pres el vinagre, va dir: **-Tot s'ha complert. Llavors inclinà el cap i VA LLIURAR L'ESPERIT.** Remarca l'Evangeli que aquests moments eren de **preparació de la Pasqua, comportant el sacrifici dels anyells per la celebració: Mireu l'anyell de Déu que lleva el pecat del món -Bon PASTOR i, ahora, ANYELL del sacrifici-**. Per evitar que els cosos quedessin exposats, precipitaren la mort dels ajusticiats, però en veure ja sense vida a Jesús, no li trencaren les cames (tal com a l'Anyell del convit litúrgic), però **un dels soldats li travessà el costat amb un cop de llança i, a l'instant, EN VA SORTIR SANG i AIGUA: Ell, Jesucrist, ha vingut valent-se de l'aigua i de la sang- i l'Esperit EN DÓNA TESTIMONI, ja que l'Esperit és la veritat. Així, són tres els qui donen testimoni: l'ESPERIT, l'AIGUA i la SANG: tots tres CONCORDEN... Déu ens ha donat la vida eterna, i aquesta vida està en el seu Fill (1 Jn 5,6-8.11b-12).****Tomàs té mala premsa: no era amb els deixebles el dia de Pasqua., i va titubejar i posar condicions per a creure's aquell Hem vist el Senyor dels altres: Si no li veig (ído) a les mans la marca dels claus.. i no li poso la mà dins el costat, jo no creuré pas.** Tanmateix Tomàs no era pitjor que els altres: ells, tampoc, no haguessin cregut. **Al cap de vuit dies, i al mateix lloc, eren amb Tomàs tots els deixebles...** Després diu a Tomàs... **Porta el dit aquí i mira'm (íde tas jeiras) les mans.. No siguis incrèdul, sigues creient - Senyor MEU i Déu MEU =**

l'acte de fe **personalitzat**. Jesús li diu: **Perquè m'has VIST (oti eorakás me) has cregut?. Felïços els qui CREURAN SENSE HAVER VIST!** (oi mé **idóntes**). Només el Deixeble que Jesús estimava compleix una tal condició: Recordar la seva actitud quan, entrant a la tomba, **RECONeix** en els **SIGNES** la realitat del **Crist VIVENT**. EPÍLEG (20,30-31) Cloenda de l'Evangeli: **Jesús va fer en presència dels seus deixebles molts altres SIGNES (semeía) prodigiosos** (pel 4^{rt} Evang. és incorrecte anomenar-los **miracles**. Els que hi ha aquí han estat escrits **perquè creieu que JESÚS ÉS EL MESSIES, el FILL DE DÉU i, creient, tingueu vida en el seu nom**. APÈNDIX (21,1-25). Possiblement afegit per un deixeble de l'actor; substancialment manté les idees i l'estil joànic. No és fàcil determinar la frontera entre la **Pesca miraculosa** de Lluç 5,4-10, al començament del ministeri a Galilea -segurament en relació amb la **superposició** del **Crist gloriós** en la H^a de **Jesús de Natzaret**: *l'Esperit us ensenyarà a interpretar el sentit* del Jesús *històric* i a remarcar la **continuitat** de tots dos. 1. La **barca** eclesial (21,1-14): Hom veuria un **flash** de la H^a de l'Església i **coexistència jeràrquica (Pere)** i **del carisma (Deixeble, que Jesús estima)**. Subtilment demanarà a Pere -previ l'examen de l'amor- que Simó-Pere **esdevingui també deixeble** (v.19) **i no -només- primat.-Me'n vaig a pescar** - Nosaltres també venim amb tu: Sortiren, doncs i pujaren a la barca, però aquella nit **no pescaren res**. Retenir que -habitualment- les aventures dels Apòstols a la barca, **sense Jesús** o **adormit** (Mc 4,35 ss.) tenen un tint i caire dramàtic; l'escriptor evangèlic remarca, que Jesús -entretant- **prega per ells al Pare en la solitud**, o **ve a ells caminant sobre les aigües**. Fins i tot sorprèn que un cop i, després d'una multiplicació dels pans, Jesús **els hagi d'obligar** (Mc 7,45ss) **a pujar a la barca**, mentre ell es retira a un lloc solitari on pregui (per ells): aquesta **presència**, invisible als ulls dels deixebles és tema recurrent als Evangelis. **Quan va despuntar el dia, Jesús es presentà vora el Llac, però els deixebles no s'adonaven que fos ell. No crec forçar el text si -el que segueix- (també a Lluç, quan no s'interpreta com a suggeriment de l'Eucaristia) -Nois, no teniu res per menjar? -NO. -Tireu la xarxa a la dreta de la barca. El deixeble que Jesús estimava, intueix el conjunt de la situació i s'adreça a Pere: ÉS EL SENYOR! -només pot ser el Senyor!-. Ha parlat el carisma, fent ús dels sentits espirituals i és reconegut pel líder, Pere.** APARICIÓ a la riba del Llac: l'escena que segueix a aquestes paraules del Deixeble, posa en marxa tots els recursos i, primer de tot -mai millor dit- **es mulla l'autoritat (Pere)**, que **es posà el vestit que s'havia tret i es llançà a l'aigua. Els altres deixebles, que només eren a uns 100 metres de terra, van arribar amb la barca, arrossegant la xarxa plena de peixos**. Quan baixaren a terra, **veieren (blépousin) pa i unes brases amb peix coent-s'hi**. Jesús els diu: **-Porteu peixos dels qui acabeu de pescar. Simó Pere pujà a la barca i va estirar cap a terra la xarxa plena de peixos -n'és l'últim responsable: eren 153 peixos grossos.- Tot i haver tant de peix, la xarxa no es va esquinçar**. Tal vegada el 4^t Evangelista tingui present una dimensió simbòlica de l'Església -també quan sortejaren la túnica sense costura de Jesús (19,23-24)-. Els deixebles, fidels a la Paraula del Senyor, han de **preservar la unitat** malgrat la diversitat de llurs procedències i cultures: **una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare...sense ruptures ni cisma**. Jesús els digué: **VENIU A MENJAR... Jesús s'acostà, prengué el pa i els el donava. Igualment va fer amb el peix**. Aquesta fou la 3ª vegada que Jesús es va aparèixer. Diria que **l'àpat correspon a la multiplicació dels pans i peixos i corresponent discurs sobre el Pa de Vida** (cap.6) -tal com en el cas de Lluç amb els Deixebles d'Emaús guarden relació amb una mena d'**Eucaristia pasqual**, en tant que la de **Dijous Sant** anticipava l'**entrega del Divendres a la creu** i al **reeiximent Pasqual**. També el **Illiurament de l'Esperit** quan Jesús mor, té el corresponent **alenar damunt dels Dotze del Crist Vivent**, quan s'apareix als deixebles el dia de Pasqua. No oblidem el sistema Joànic, curull de subtils suggeriments i **inclusions**. 2. Jesús i PERE: examen de l'amor i **promesa de pasturar les seves ovelles**. En els tres cops de la pregunta i **missió** que Jesús pronuncia respecte a Simó i la resposta de Pere, les petites diferències de vocabulari no modifiquen el sentit general del text. Per altra banda la seva **repetició** vol compensar les impetuositats verbals de l'apòstol i la triple i covard negació. Pere confessa el seu amor, sense pretensions de ser millor que els altres i recorre al coneixement dels cors que posseeix Crist. L'autor d'aquest **epíleg**, escrit uns quants anys posteriors a la mort de Pere, sap que Simó va morir amb un suplici que, aquí, Jesús anuncia. Per l'autor de 13,36 Jesús feia al·lusió a la mort de Pere. **Estendre les mans**, és possible evocació de la mort en creu. Després d'aquesta paraula, el diu : **SEGUEIX-ME** - 'Akolouzei moi, que és el propi d'un **deixeble** de Crist. 3. El deixeble que Jesús estimava, com a **testimoni que roman**. PERE i el DEIXEBLE estimat. La relació entre tots dos deixebles exigiria un estudi per llur rotunditat i, alhora, pels múltiples matisos representatius de la **perspicàcia, intel·ligència espiritual, etc** del Deixeble: **Llavors Pere es va girar i veié (blépei) que darrera seu venia el deixeble que Jesús estimava. Era aquell que (...)** Fins aquest moment el Deixeble es manté fidel al seu vocabulari essencial: **Senyor, i d'aquest què en serà? Si vull que es quedí (MENEIN) fins que jo torni** (es tracta del **Deixeble que Jesús estimava (...)** **què hi tens a dir?** Cloenda i rúbrica del **Deixeble escriptor de la 1ª Carta de Jn**:-Aquest és el deixeble que dóna **TESTIMONI (martíria)** de tot això. **Ell ho ha ESCRIT (kai o GRÁFAS tauta) i sabem que el seu TESTIMONI (e martíria) és VERITAT (alezén estín)**.

ETIQUETES

[APARICIONS](#) [RESURECCIÓ](#) [CREURE](#) [SUDARI](#) [VEURE](#) [MAGDALENA](#) [SEPULCRE](#) [BUIT](#)
[BARCA](#) [PERE](#)